

Δ

Δ

Δέεστικηννή, αλ., οε. ἐπιθ. δότης. καὶ ἐργοδιώκτης.

παρθενικός, παρθένιος. Δέλληνκηστική, αλ., εε. ἐπιθ. (ὑ-
Δέεστικό, α. ούδ. παρθενία. περθ.) ἐργωδέστατος, δυσχε-
Δέεστικό, εshi. - στικός. ρέστατος.

παρθενεύω.

Δέλλιο, ήση(ραζ).=ραζδέλλιο.

Δέεστικότεληνη, αλ., οε. ἐπιθ. Δέλλιο. προθ. (καταχρηστ.)
ἐνεργητικός, ἐνεργός, δραστή =ράδη.

ριος, δρασικός. §—γλαγόλ. Δέτη, τέη. ἀρσ. πληθ. παιδία,
ἐνεργητικὸν ρῆμα. παιδεῖς.

Δέεστική, ἥ. καὶ - στικό, α. Δέτηψε, α. ούδ. παιδίον, παι-
ούδ. ἐνέργεια. 2)δράμα, πρᾶ- δάριον.

ξις δράματος.

Δέετηψη, αλ., οε. ἐπιθ.(κτητ.)

Δέεστικό, εshi.- στικός. ἐ- ὁ τοῦ παιδίου, τοῦ παιδα-
νεργῶ.

Δέελανή, ἥ. ούδ. ἐργασία.

Δέτηψη, α. ἀρσ =δέτροψη.

Δέελατεληψε, α. ούδ. ἐργαστή- Δέτοβόδεψη, δια. ἀρσ.=Δέ-
τριον.

Δέελατεληψη, θηλ. ἐργάτης.

Δέτοβοδίτελη, ἥ. ἀρσ.=πέ-

Δέελατεληψη, αλ., οε. ἐπιθ. ἐρ-
γαστικός, ἐργατικός, δρα-
στήριος.

Δέτοβόδεψη, α. ούδ. =πέ-
στυνη.

Δέελατεληψη, ἥ. ἀρσ. ἐργάτης.

Δέτοβόδεψη, α. ούδ. =πέ-

Δέελατεληψη, α. ούδ. (195)
=Δέελατεληψη.

Δέτοβόδεψη, α. ούδ. =πέ-

Δέελα, εshi (co). ἐργάζομαι,
τεκταίνω, πλάσσω, κατα-
σκευάζω.

Δέετελη, α. ούδ. ἡ παιδικὴ γ-
λικία, ἡ παιδία. §- Δέ-
τελη. ἐκ παιδὸς, ἐκ παιδ-
ιῆς γλικίας.=ηεδέετικα.

Δέελο, α-λεσε. ούδ. ἐργον, δράμα.

Δέελογονήτελη, α. ἀρσ. ἐργο-
διώκτης.—πριστάβνικη.

Δέελοδάβεψη, δια. ἀρσ. ἐργο-||

Δέελο, εshi (co). πράττω, ἐργά-
ζομαι, δράω-ω, ποιω.=Δέ-